

Книга Даниїла - номер сто шістдесят сім

Розшифрування пророцтва: розкриття історичного та пророчого значення Даниїла 11:10 і далі

Jeff Pippenger
2024-03-30

Сороковий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла починається з часу кінця у 1798 році, коли цар півночі одержує свою смертельну рану від руки царя півдня. Ця історія була прообразно представлена 246 роком до Р. Х., коли Птолемей учинив помсту над північним царством, а також тим, як наполеонівська Франція взяла папу в полон у 1798 році. Після того як цар півдня повертається до Єгипту у дев'ятому вірші, десятий вірш далі вказує, що цар півночі здійснить контрнаступ проти царя півдня.

Отже, цар півдня увійде в його царство і повернеться у свою землю. А його сини піднімуться і зберуть велику множину військ; і один неодмінно прийде, затопить і пройде; тоді він повернеться і розпалиться аж до своєї твердині. Даниїла 11:9, 10.

Перш ніж розглянути коментар Урії Сміта щодо історії, яка виконала десятий вірш, звернемо увагу на вислів «розливатися і проходити крізь». Єврейський зворот, перекладений таким чином, у сороковому вірші також перекладено як «розливатися і переходити через». Це той самий зворот в оригінальному єврейському тексті. Він трапляється лише в одному іншому місці Писання.

І він пройде через Юду; розіллється й перейде, сягне аж до шиї; і розпростерті його крила наповнять широчінь твоєї землі, о Іммануїле. Ісаїя 8:8.

В одинадцятому розділі книги Даниїла, у десятому та сороковому віршах, а потім ще раз у восьмому розділі книги Ісаї, у восьмому вірші, ідентична єврейська фраза перекладена трьома різними способами, хоча вони передають те саме значення. Останнє слово цієї фрази, єврейське слово «abar», подано як «pass through» у десятому вірші, як «pass over» у сороковому вірші, а в Ісаї — як «go over». Значення по суті те саме в кожному з трьох місць, але в Ісаї між цими уривками є також інший пророчий зв'язок.

Вірш у книзі Ісаї здійснився тоді, коли асирійський цар підкорив Юду й прийшов до Єрусалима, але самого міста так і не завоював. Він дійшов «до шиї», але ніколи не завоював «голови». У тому самому пророцтві Ісаїя подає пророчий символ того, що означає «голова», і ототожнює «голову» зі столицею царства, а цар цього царства також є «головою». Він наводить два свідчення пророчої істини, що «голова» — це і цар, і царство, а потім завуальовано зазначає, що якщо дослідник пророцтва не прийме й не зрозуміє цієї істини, він не утвердиться. Цей загадковий вірш є частиною того самого пророцтва, яке вказує, що цар півночі затопить і перейде, але лише «до шиї».

Бо головою Сирії є Дамаск, а головою Дамаска — Рецін; і за шістдесят і п'ять років Єфраїм буде розбитий так, що не буде народом. А головою Єфраїма є Самарія, а головою Самарії — син Ремалії. Якщо не повірите, то не встоїте. Ісаїя 7:8, 9.

"Головою" народу Сирії було його столичне місто "Дамаск", а "головою" "Дамаска" (столичного міста) був "Резін", цар Сирії. Так само "головою" народу Єфрема було його столичне місто "Самарія", а "головою" "Самарії" (столичного міста) був "син Ремалії" (Пеках), цар Самарії. У тому ж пророцтві, в наступному розділі, у восьмому вірші, цар Ассирії Санхерів оточив Єрусалим, і у восьмому вірші це його оточення Єрусалима описано як таке, що підступило до шиї.

Сьомий і восьмий вірші, які, на свідченні двох свідків, утверджують пророчий символ «голови», що представляє і царя, і столицю країни царя, є пророцтвом про шістдесят п'ять років, яке визначає відправну точку обох пророцтв про дві тисячі п'ятсот двадцять років проти північного та південного царств Ізраїлю. Отже, це дуже складний вірш, бо він пов'язаний із десятим і сороковим віршами одинадцятого розділу книги Даниїла, які обидва також описують зіткнення, коли цар півночі нападає на царя півдня, подібно до того, як Сеннахеріб, цар півночі, напав на Юду, царя півдня, у восьмому вірші восьмого розділу книги Ісаї.

Ключ, що поєднує ці зіткнення північного й південного царів, — це «голова» та «затоплення й проходження». Коли північний цар завдає удару у відповідь південному цареві в десятому вірші одинадцятого розділу, він виграє битву, але залишає «голову», бо він «приходить, і заливає, і проходить» «до» «твердині» південного царя. Опис десятого вірша зображує перемогу північного царя над південним, але він не входить в Єгипет (твердиню), столицю — «голову».

Коли цар півдня раніше переміг царя півночі в сьомому й восьмому віршах, він «увійшов у твердиню царя півночі», «узав гору» та «відвів полонених» назад до «Єгипту». Під час відплатної перемоги цар півночі не увійшов до Єгипту, тим самим типологічно вказуючи, що коли 1989 року було змінено Радянський Союз, Росія — її столиця, її голова — встояла. «Якщо не повірите, то неодмінно не встоїте». Саме Росія, представлена як цар півдня в одинадцятому й дванадцятому віршах, перемагає у битві за прикордоння, яке в давнину було Рафією, а сьогодні — Україною.

'Вірш 10. Але його сини піднімуться і зберуть численне велике військо: і один неодмінно прийде, і розіллється, і пройде: тоді він повернеться і підніметься аж до своєї твердині.'

Перша частина цього вірша говорить про синів, у множині; остання — про одного, в однині. Синами Селевка Каллінікуса були Селевк Кераунус і Антіох Магнус. Обидва вони з запалом взялися до справи відстоювання та помсти за справу свого батька і своєї країни. Старший із них, Селевк, першим зайняв престол. Він зібрав велике військо, щоб повернути володіння свого батька; але, будучи слабким і малодушним царем — і тілом, і станом, — без грошей і нездатним тримати військо в послуху, він був отруєний двома

його полководцями після безславного правління протягом двох чи трьох років. Тоді його здібнішого брата, Антіоха Магнуса, проголосили царем; взявши на себе командування військом, він знову оволодів Селевкією і повернув Сирію, опановуючи деякими місцями за угодою, а іншими — силою зброї. Настало перемир'я, під час якого обидві сторони вели переговори про мир, але водночас готувалися до війни; після цього Антіох повернувся і переміг у битві Ніколаса, єгипетського полководця, і мав намір вторгнутися й до самого Єгипту. Ось той «один», який, безперечно, мав розлитися й пройти крізь. Урія Сміт, «Даніїл і Об'явлення», 253.

Розпад Радянського Союзу 1989 року позначив «час кінця», а двоє синів у вірші представляють дві віхи Рейгана і Буша-старшого. Починаючи з «часу кінця» 1798 року, з якого починається сороковий вірш одинадцятого розділу книги Даніїла, блудниця Риму була забута, бо вона, як Єзавель, залишається в Самарії, тоді як її чоловік Ахав звертається до Іллі на горі Кармель. Вона переховувалася, але таємно тягнула за ниточки, як і під час Першої та Другої світових воєн. Її чоловік — її маріонеткова армія проти царя півдня. Коли вона завдала удару у відповідь 1989 року, вона, як цар півночі, привела колісницю, кораблі та вершників.

А в час кінця цар півдня нападе на нього, а цар півночі піде проти нього, мов вихор, з колісницями, і з кіннотою, і з багатьма кораблями; і увійде в країни, і буде затоплювати та переходити. Даніїла 11:40.

Її знаряддя відплати представлене «кораблями», що уособлюють економічну силу, та «колісницями й вершниками», що уособлюють військову міць. Військова міць і економічна сила — це дві пророчі ознаки Сполучених Штатів у пророцтвах останніх днів, бо Сполучені Штати заборонять тим, хто не схилиться перед Єзавеллю, купувати й продавати, а якщо вони й далі відмовлятимуться від знака влади Єзавелі, їх буде страчено. Саме економічна сила й військова міць Сполучених Штатів, задіяні у співпраці з папством, призвели до розпаду Радянського Союзу 1989 року, хоча Росія залишилася на ногах.

Історія, у якій виконався десятий вірш одинадцятого розділу Даніїла, повторюється в історії другої частини сорокового вірша, яка визначає час кінця в 1989 році. Історія віршів з шостого по дев'ятий представляє історію, що привела до часу кінця, який визначено в першій частині сорокового вірша. Вірші з п'ятого по десятий одинадцятого розділу Даніїла досконало ілюструють історію сорокового вірша одинадцятого розділу Даніїла, бо, як записала Сестра Вайт, «значна частина історії, що виконалася в одинадцятому розділі Даніїла, повториться».

Вірші 1–4 одинадцятого розділу книги Даніїла ідентифікують Кіра, другого царя двоохроїї нації, у час кінця, в останні дні. «Час кінця» в останні дні припав на 1989 рік, і другий президент, представлений Кіром, встановлює пророчну послідовність, яка дозволяє досліднику пророцтв відрахувати до шостого президента після 1989 року, який буде найбагатшим президентом і який розворушить (пробудить) глобалістські сили дракона, чи то глобалісти світу, чи ті у Сполучених Штатах. Та пророча історія тоді переходить до сьомого царства біблійного пророцтва, десяти царів Організації Об'єднаних Націй, і

визначає його головного та першого царя, представленого Олександром Македонським (що означає «Воїн людей»), а також остаточний розпад його царства, коли чотири вітри ісламу будуть повністю розв'язані наприкінці людського випробувального часу.

Тоді вірші з п'ятого по дев'ятий ілюструють історію, представлену періодом, що передував утвердженню папства на престолі у 538 році, бо спочатку сила, якій належить стати царем півночі, має подолати три географічні перешкоди, як це зробив Селевк, який тоді був утверджений царем півночі. Потім протягом трьох із половиною років, що представлені тридцятьма п'ятьма реальними роками, цар півночі правив, доки цар півдня не увійшов у його твердиню й не взяв його в полон, де він згодом помер у Єгипті від падіння з коня. Отже, ці вірші окреслюють історію, що завершилася в час кінця у 1798 році.

Десятий вірш окреслює історію часу кінця у 1989 році; разом із віршами з п'ятого по дев'ятий він представляє історію сорокового вірша; те саме робить і історія віршів з тридцятого по тридцять шостий. Отже, від першого до десятого вірша, рядок за рядком, є дві пророчі лінії. Перша стосується лідерів шостого та сьомого царств, хоча між шостим і найбагатшим президентом шостого царства та сьомим царством є порожній проміжок.

Другий рядок охоплює історію усунення трьох перешкод, період, коли правив цар півночі, і того, кого було усунено 1798 року, аж до 1989 року, а також другого президента, представленого в попередньому рядку Кіром.

Одинадцятий і дванадцятий вірші представляють третю історичну лінію, яка відбувається після багатого президента з другого вірша, але десь після розпаду Радянського Союзу у час кінця у 1989 році, і десь перед недільним законом у Сполучених Штатах, як це представлено в шістнадцятому вірші.

Історія після часу кінця у 1989 році, у першому рядку доводиться до шостого й найбагатшого президента, який, починаючи з 2016 року, підбурює глобалістів. У другому рядку пророчу історію доведено до 1989 року. Битва при Рафії («Прикордоння») у віршах одинадцятому й дванадцятому передує віршу тринадцятому, де нещодавно переможений цар півночі відновлює своє військо, а потім перемагає царя півдня — безпосередньо перед недільним законом із вірша шістнадцятого. Опосередкована сила царя півночі у вірші тринадцятому — це останній із восьми президентів, які царюють від 1989 року до недільного закону. Отже, вірш тринадцятий мусить відбуватися в час або після обрання восьмого президента, який є від семи. Вірші одинадцятий і дванадцятий починаються безпосередньо перед шостим, найбагатшим президентом і, ймовірно, завершуються безпосередньо перед обранням того самого президента, який стає восьмим, що є від семи, і здобуває перемогу в третій битві опосередкованої війни у віршах тринадцятому — п'ятнадцятому.

Відплата південного царя у віршах одинадцятому й дванадцятому є відповіддю на поразку, якої південний цар зазнав у вірші десятому. Вірш десятий визначає перемогу північного царя у 1989 році, що була здійснена завдяки таємному союзу Сполучених Штатів і Ватикану. Перемога північного війська була першою битвою війни чужими руками.

Буквальна гаряча війна, що сповнилася в давнину, була прообразом війни чужими руками в останні дні, а тому перемога у віршах одинадцятому й дванадцятому буде перемогою південного царя, у другій битві воєн чужими руками.

У віршах із десятого по п'ятнадцятий є три битви, і всі вони в давнину буквально здійснилися через гарячі війни, але вони представляють три битви у проксі-війнах останніх днів. Перша битва була виграна таємним союзом звіра і фальшивого пророка проти дракона в 1989 році. Друга битва проксі-війн буде виграна атеїстичною драконовою силою царя півдня проти союзу папи та його проксі-армії. Третя битва проксі-війн буде виграна проксі-армією царя півночі, як це представлено у віршах із тринадцятого по п'ятнадцятий.

У пророчому значенні існують три гарячі світові війни, три війни через посередників, що складаються з трьох битв, а також воєнні дії трьох горя ісламу. Є також Громадянська війна і Револьюційна війна. Друга битва війн через посередників нині триває в Україні, «Прикордонні», що представлена Рафією, яка була прикордонням між царем півдня і царем півночі, коли вірші одинадцятий і дванадцятий уперше сповнилися в історії.

Саме в той час, коли відбувається друга битва проксі-війн в Україні, також здійснюється друга з трьох атак ісламу проти славної землі. Перша атака третього горя настала 11 вересня 2001 року, і почалося запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Час запечаткування завершується за недовго прийдешнього недільного закону у Сполучених Штатах, коли іслам третього горя знову завдасть удару по Сполучених Штатах. Перший і останній удари є однаковими, і обидва вони знаменують голос ангела з Об'явлення вісімнадцятого розділу, який є також голосом третього ангела, який є також сурмленням сьомої сурми, що є також третім горем.

Посередині між тими двома нападами, які є двома голосами, що становлять звук сьомої сурми, іслам третього горя напав не на сучасну духовну славну землю, а на давню буквальну славну землю 7 жовтня 2023 року.

Війна, що тоді почалася, нині відбувається саме в тій місцевості, де сталася битва при Рафії, як це описано в одинадцятому й дванадцятому віршах. Смуга Гази є прикордонною смугою між південним царством Юди та Єгиптом. 7 жовтня 2023 року є колесом усередині інших коліс, яке позначає бунт, або тринадцяту літеру єврейського алфавіту, що разом із першою та останньою літерами утворює слово «істина».

Другий напад на славну землю з боку ісламу третього горя стався 7 жовтня 2023 року, і він відбувся саме в тій місцевості, де колись сталася давня битва при Рафії, на сповнення віршів одинадцятого й дванадцятого. Другий напад на славну землю через пророчий географічний символізм пов'язаний із другою битвою опосередкованих воєн, яку уособлює війна в Україні.

Рядок за рядком, друга битва проксі-воєн, що нині триває в Україні (Пограниччі), включає другу ноту труби третього горя (7 жовтня 2023 року), яка звершується в заключний період запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Цей досвід запечатання зображений Даниїлом у

десятому розділі, коли він після двадцяти одного дня скорботи бачить видіння «*marah*», що є трьома з половиною днями, коли два пророки лежали мертвими на вулиці. Це видіння було витлумачене як пояснення «того, що має спіткати Божий народ останніми днями».

Істина, яку представляє видіння ріки Хіддекел, що є істиною запечатування, сповнюється в пророчій історії віршів з одинадцятого по п'ятнадцятий. Це історія сорокового вірша, яка починається 1989 року і продовжується до сорок першого вірша та до недільного закону, що невдовзі настане. Це історія шостого, найбагатшого президента у другому вірші, яка простежується до сьомого царства «Олександра Великого», як зазначено у третьому вірші.

Історія, що почалася на початку другої битви опосередкованих воєн у 2014 році, за якою в 2015 році розпочав свою кампанію найбагатший президент, є порожньою ділянкою сорокового вірша, від 1989 року аж до недільного закону в сорок першому вірші; і вона також є порожньою ділянкою від шостого, найбагатшого президента у другому вірші аж до сьомого царства. Це історія, що почалася з першого голосу Об'явлення, вісімнадцятого розділу, 11 вересня 2001 року, і закінчується другим голосом у годину великого землетрусу в одинадцятому розділі Об'явлення. Ця історія є також тим періодом історії, який Єзекіїль визначає в дванадцятому розділі, де сповнюється кожне видіння. Той проміжок часу є часом запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Освячення Божого народу звершується через Його Слово.

Освяти їх істиною Твоєю: слово Твоє — істина. Івана 17:17.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Це видіння було дано Єзекіїлю в час, коли його розум був сповнений похмурих передчуттів. Він бачив землю своїх батьків, що лежала спустошеною. Місто, яке колись було повне людей, вже не було заселене. Голосу радості й пісні хвали більше не було чути в її мурах. Сам пророк був чужинцем у чужій землі, де безмежне честолюбство й дика жорстокість панували безроздільно. Те, що він бачив і чув про людську тиранію та кривду, гнітило його душу, і він гірко тужив день і ніч. Але дивовижні символи, явлені йому при річці Ховар, відкрили верховну владу, могутнішу за владу земних правителів. Над гордими й жорстокими монархами Ассирії та Вавилону возсідав Бог милості й істини.

Складні взаємопов'язані колеса, які пророкові здавалися втягнутими в такий хаос, керувалися рукою Нескінченного. Дух Божий, явлений йому як Той, що рухає та спрямовує ці колеса, виводив гармонію з безладдя; тож увесь світ був під Його владою. Міриади прославлених істот були готові за Його словом звести нанівець силу та наміри злих людей і принести добро Його вірним.

Подібним чином, коли Бог збирався відкрити улюбленому Іванові історію церкви на майбутні віки, Він дав йому запевнення в зацікавленні й піклуванні Спасителя про Свій народ, відкривши йому «Подібного до Сина Людського», що ходив поміж світильниками, які символізували сім церков. Коли Іванові було показано останні великі боротьби церкви із земними владами, йому також було дано побачити остаточну

перемогу й визволення вірних. Він бачив, як церкву втягнуто в смертельний конфлікт із звіром та його образом, і як поклоніння тому звірові запроваджувалося під карою смерті. Але, дивлячись поза дим і гуркіт битви, він побачив громаду на горі Сіон з Агнцем, що мала, замість знака звіра, «ім'я Отця, написане на їхніх чолах». І знову він побачив «тих, що перемогли звіра, і образ його, і знак його, і число імені його, стояти на скляному морі, маючи арфи Божі» і співати пісню Мойсея та Агнца.

Ці уроки — для нашого блага. Нам потрібно непохитно покладати нашу віру на Бога, бо попереду час, що випробує людські душі. Христос, на горі Оливній, перелічив страшні суди, що мали передувати Його другому пришествю: «Почуєте про війни та чутки про війни». «Бо повстане народ на народ, і царство на царство; і будуть голод, і мори, і землетруси місцями. Усе це — початок страждань». Хоч ці пророцтва частково сповнилися під час зруйнування Єрусалима, вони мають безпосередніше застосування до останніх днів.

Ми стоїмо на порозі великих і урочистих подій. Пророцтва швидко сповнюються. Господь уже при дверях. Незабаром перед нами відкриється період, що становитиме надзвичайний інтерес для всіх живих. Суперечки минулого будуть відновлені; постануть нові суперечки. Сцени, які мають розгорнутися в нашому світі, ще навіть не снилися. Сатана діє через людські знаряддя. Ті, хто намагається змінити Конституцію і забезпечити прийняття закону, який примушуватиме до дотримання неділі, мало усвідомлюють, якими будуть наслідки. Криза вже на порозі.

"Але слугам Божим не слід покладатися на себе в цій великій кризі. У видіннях, даних Ісаї, Єзекїлю та Івану, ми бачимо, наскільки тісно небо пов'язане з подіями, що відбуваються на землі, і якою великою є опіка Бога над тими, хто Йому вірний. Світ не без Правителя. Програма майбутніх подій у руках Господа. Велич Неба має у Своєму віданні долю народів, а також справи Своєї церкви." Свідчення, том 5, 752, 753.